

MINISTERSTWO SKARBU PAŃSTWA

DP-BSos-0260-474/12 (DP/5968/12)

Warszawa, ²⁴ wrzesień 2012 r.

2/ ~~1. do akt,~~
~~2. do bonif. pełn. władz sądow.~~
~~do użycia w sprawie~~

**Sąd Rejonowy
Lublin-Zachód w Lublinie
I Wydział Cywilny**
ul. Konrada Wallenroda 4 D
20-607 Lublin

Wnioskodawca: **Fundacja Nowoczesna Polska**
ul. Marszałkowska 84/92 lok. 125
00-514 Warszawa
reprezentowana przez:
adw. Joannę Woźniak
Kancelaria Adwokacka
ul. Kiwerska 14 lok. 7
01-682 Warszawa

Uczestnicy:

1) Instytut Książki
ul. Szczepańska 1
31-011 Kraków

2) Skarb Państwa
reprezentowany przez:
Ministra Skarbu Państwa
ul. Krucza 36/Wspólna 6
00-522 Warszawa

Sygn. akt. I Ns 700/12

Pismo uczestnika - odpowiedź na wniosek

Działając w imieniu Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Skarbu Państwa (pełnomocnictwo w załączeniu), w odpowiedzi na wniosek o stwierdzenie zgonu Janusza Korczaka, wnoszę o:

1. zwolnienie z udziału w sprawie Ministra Skarbu Państwa jako niewłaściwego statio fisci,
2. wezwanie do udziału w sprawie Wojewodę Mazowieckiego jako właściwego statio fisci,

a ponadto, mając na uwadze treść art. 221 kpc, wnoszę o:

3. oddalenie wniosku w całości,
4. zasądzenie kosztów postępowania od wnioskodawcy według norm prawem przepisanych.

Uzasadnienie

I. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 7b ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 16 marca 2012 r. o likwidacji delegatur terenowych ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie *„spadków przypadających Skarbowi Państwa, w tym długów spadkowych, z zastrzeżeniem kompetencji przyznanych starostom wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej oraz konsulom”*, **właściwy jest wojewoda.**

Właściwość wojewody ustala się natomiast, zgodnie z art. 7b ust 2 pkt 5 ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, według miejsca zamieszkania spadkodawcy, a jeżeli jego miejsca zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej nie da się ustalić, według miejsca, w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego przeważająca część.

W świetle powyższego koniecznym stało się złożenie wniosku o zwolnienie Ministra Skarbu Państwa od udziału w sprawie i wezwanie w jego miejsce Wojewody Mazowieckiego, na podstawie art. 67 § 2 kpc.

II. Odnosząc się natomiast do istoty sprawy wskazuję, iż w ocenie Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa wniosek Fundacji Nowoczesna Polska jest niezasadny i jako taki powinien zostać oddalony.

Zasadniczą okolicznością, której wnioskodawca nie udowodnił oraz której udowodnienie nie było możliwe zarówno w dacie orzekania o uznaniu Henryka Goldszmita (Janusza Korczaka) za zmarłego w 1954 r. jak i w obecnym postępowaniu, jest data jego śmierci. Na podstawie przedstawionych w niniejszym postępowaniu twierdzeń i dowodów, w tym z opracowań naukowych, można przyjąć za prawdopodobne w stopniu graniczącym z pewnością, że Janusz Korczak wyprowadził pozostający pod jego pieczęć Dom Sierot na Umschlagplatz w dniu 5 sierpnia 1942 roku. Wszelkie dalsze zdarzenia dotyczące Janusza Korczaka, jeśli chodzi o daty w jakich miały miejsce, są niepewne. Nie jest pewien sposób i data z jaką Janusz Korczak opuścił Umschlagplatz. Przyjmując, iż został wywieziony w wagonie kolejowym do Treblinki nie jest wiadome ile ta podróż trwała. Nie można

domniemywać czasu podróży na podstawie zwykłej prędkości pociągu towarowego i odległości od Warszawy ponieważ, jak wynika z przedstawionych w niniejszym postępowaniu relacji, transporty do Treblinki przepuszczały inne pociągi i często się zatrzymywały. Zupełnie nie jest zatem wiadome czy Janusz Korczak przybył do Treblinki, czy przybył tam żywy, a jeżeli przybył tam żywy to kiedy to miało miejsce. Idąc dalej, nie są znane dalsze losy obozowe Janusza Korczaka w tym i fakt ewentualnego skierowania do komór gazowych oraz data takiego zdarzenia.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy można ustalić niewątpliwie fakt i datę zaginięcia Janusza Korczaka. Od początku dnia 6 sierpnia 1942 r. można go bowiem uznać za niewątpliwie zaginionego. Nie sposób natomiast wskazać niewątpliwiej daty jego śmierci. Tymczasem ustalenie w sposób graniczący z pewnością (niewątpliwą) daty śmierci osoby fizycznej jest elementem koniecznym dla ustalenia zgonu osoby fizycznej. Tym między innymi różni się ustalenie zgonu osoby fizycznej od uznania jej za zmarłą na skutek braku znaków życia przez określony przepisami czas. W niniejszej sprawie nie jest nawet możliwe ustalenie daty, w której Janusz Korczak z całą pewnością już nie żył.

Mając na uwadze treść art. 538 kpc należy dojść do wniosku, że ustalenie zgonu osoby fizycznej jest możliwe tylko wówczas gdy możliwe jest ustalenie chwili zgonu, bądź to z pewnością bądź to poprzez przyjęcie najbardziej prawdopodobnej chwili. A *contrario* zatem, jeżeli w okolicznościach danej sprawy, nie jest możliwe oznaczenie najbardziej prawdopodobnej chwili śmierci nie jest także możliwe ustalenie zgonu danej osoby. W takiej sytuacji nie pozostaje nic innego jak uznanie danej osoby za zaginioną i w przypadku braku znaków życia uznanie jej za zmarłą we właściwym trybie.

Z przedstawionych przez uczestników niniejszego postępowania dowodów i twierdzeń wynika, iż w zakresie daty śmierci Janusza Korczaka, wiedza dzisiejsza zasadniczo nie posunęła się do przodu wobec wiedzy jaką dysponował w 1954 r. Sąd Powiatowy w Lublinie, który wydał postanowienie o uznaniu Henryka Goldszmita (Janusza Korczaka) za zmarłego. Brak jest zatem podstaw faktycznych aby uczynić zadość wnioskowi Fundacji Nowoczesna Polska o stwierdzenie zgonu Henryka Goldschmita (Janusza Korczaka).

Mając powyższe na względzie, wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- odpis pełnomocnictwa,
- 2 odpisy pisma dla uczestników postępowania.

MINISTER SKARBŃ PAŃSTWA
z up. ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego i Procesowego

Beata Chłodzińska